

NHỮNG NGÔI SAO XA XÔI

- Lê Minh Khuê -

A. Nội dung tác phẩm

“Những ngôi sao xa xôi” là câu chuyện về tổ trinh sát mặt đường tại một trọng điểm trên tuyến đường Trường Sơn trong cuộc kháng chiến chống Mỹ ác liệt, gồm ba nữ thanh niên xung phong là Nho, Thao và Phương Định (người kể chuyện). Tổ trinh sát này có nhiệm vụ quan sát địch ném bom, đo khối lượng đất đá cần phải san lấp, đồng thời đánh dấu vị trí các quả bom chưa nổ và phá bỏ chúng, đảm bảo cho xe bộ đội có thể thuận lợi di chuyển. Qua câu chuyện ấy, tác giả Lê Minh Khuê ngợi ca vẻ đẹp tâm hồn, sự dũng cảm của ba cô gái thanh niên xung phong, tiêu biểu cho vẻ đẹp thế hệ trẻ Việt Nam trong thời kì kháng chiến chống Mỹ.

B. Tìm hiểu tác phẩm

1. Tác giả

- Lê Minh Khuê - sinh 1949.
- Quê: Tỉnh Gia - Thanh Hóa.
- Trong kháng chiến chống Mỹ, ra nhập thanh niên xung phong và bắt đầu viết văn từ 1970.
- Là cây bút nữ chuyên viết truyện ngắn. Trong chiến tranh viết về cuộc sống chiến đấu của tuổi trẻ Trường Sơn. Sau 1975 viết về đời sống, xã hội và con người trên tinh thần đổi mới.

2. Tác phẩm

a. Hoàn cảnh sáng tác

“Những ngôi sao xa xôi” viết vào năm 1971, lúc cuộc kháng chiến chống Mỹ của dân tộc đang diễn ra gay go ác liệt.

b. Ngôi kể

- Ngôi kể thứ nhất – Phương Định. Trần thuật qua điểm nhìn của nhân vật chính – Phương Định.
- + Chọn điểm nhìn phù hợp để miêu tả hiện thực cuộc sống chiến đấu ở một trọng điểm trên tuyến đường Trường Sơn – đây là cái nhìn của người trong cuộc, tạo nên sự tin cậy ở người đọc về sự xác thực của nó.
- + Thể hiện đời sống nội tâm với nhiều cảm xúc, hồi tưởng của nhân vật, làm hiện lên vẻ đẹp trong sáng, hồn nhiên của những cô gái thanh niên xung phong. Từ ngôi kể này, mạch truyện được triển khai theo dòng tâm trạng của nhân vật kể chuyện, luôn đan xen hiện tại với quá khứ.

c. Bố cục

Truyện chia làm 3 phần:

- Phần 1 (Từ đầu đến “điện thoại trong hang): Hoàn cảnh sống, chiến đấu.
- Phần 2 (tiếp theo đến “tự bịa ra nữa”): Một lần phá bom – Nho bị thương, cả tổ chăm sóc Nho.
- Phần 3 (còn lại): Cảm xúc của Phương Định sau cơn mưa đá.

d. Ý nghĩa nhan đề

- Hình ảnh những ngôi sao xa xôi xuất hiện nhiều lần trong tác phẩm, trở đi trở lại dưới nhiều hình thức khác nhau. Đó là ngôi sao trên mũ những người chiến sĩ, là ngôi sao trên bầu trời thành phố quê hương, là những ngôi sao của hoài niệm, khát khao, hi vọng.

- Những ngôi sao xa xôi là hình ảnh ẩn dụ về những cô gái thanh niên xung phong nơi núi rừng Trường Sơn xa xôi. Đó là biểu tượng về phẩm chất cách mạng anh dũng, kiên cường, gan dạ; tâm hồn trong sáng, hồn nhiên, lạc quan, đầy mơ mộng và trẻ trung của họ. Ánh sáng ấy lặng lẽ, khiêm nhường nhưng vô cùng đẹp đẽ, có sức mê hoặc lòng người.

=> Đây là nhan đề lãng mạn, mang nét đặc trưng của văn học thời kì kháng chiến chống Mỹ cứu nước.

e. Giá trị nội dung

Truyện ngắn “Những ngôi sao xa xôi” của Lê Minh Khuê đã khắc họa rõ nét tâm hồn trong sáng, mộng mơ cùng tinh thần lạc quan dũng cảm, giàu nghị lực của những cô gái thanh niên xung phong trên tuyến đường Trường Sơn. Đó cũng là hình ảnh đẹp của thanh niên, thế hệ trẻ Việt Nam những năm kháng chiến chống Mỹ.

g. Giá trị nghệ thuật

Truyện ngắn có cách kể chuyện tự nhiên: ngôi kể thứ nhất - Phương Định kể chuyện làm tăng tính chân thực, ngôn ngữ truyện sinh động, trẻ trung, nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật qua hành động, lời nói, suy nghĩ.

A. Đọc hiểu tác phẩm

1. Hoàn cảnh sống và chiến đấu của ba nữ thanh niên xung phong

* Hoàn cảnh sống:

- Ở trên một cao điểm, giữa một vùng trọng điểm trên tuyến đường Trường Sơn, là nơi tập trung nhất của bom đạn “đường bị đánh lở loét, màu đất đỏ, trắng lẫn lộn...”

- Tưởng như sự sống bị hủy diệt: hai bên đường không có lá xanh, thân cây bị tước khô cháy. Có bao nhiêu thương tích vì bom giặc: những rễ cây nằm lăn lóc... thùng xăng... thành ô tô bị méo mó, han rỉ nằm trong đất.

* Công việc:

- Quan sát địch ném bom.
- Đo khối lượng đất đá cần san lấp.
- Đánh dấu những quả bom chưa nổ và khi cần thì phá bom.

=> Hoàn cảnh sống và công việc vô cùng gian khổ, nguy hiểm, đòi hỏi sự dũng cảm.

2. Những nét chung và riêng về 3 cô gái: Nho, Thao, Phương Định

a. Những nét chung

**Phẩm chất cao đẹp:*

- Có tinh thần trách nhiệm đối với công việc.
- + Với nhiệm vụ phá bom – cái chết có thể đến bất cứ lúc nào nhưng để mạch giao thông luôn thông suốt, các cô luôn sẵn sàng ra trận địa.
- + Có nhiều lúc họ cũng nghĩ đến cái chết nhưng chỉ thoáng qua và mờ nhạt nhường chỗ cho ý nghĩ làm thế nào để những quả bom kia phải nổ → Họ đã đặt nhiệm vụ lên trên tính mạng.
- Dũng cảm, gan dạ
- + Họ sẵn sàng nhận nhiệm vụ phá bom mà không cần sự trợ giúp của đơn vị.
- + Đối mặt với thân chết mà không hề run sợ.
- Họ có tình đồng đội gắn bó keo sơn.
- + Hỗ trợ nhau trong công việc
- + Họ hiểu được tính tình, sở thích của nhau.
- + Quan tâm chăm sóc nhau rất chu đáo. Đặc biệt khi Nho bị thương, Phương Định và chị Thao đã rất lo lắng, chăm sóc Nho cẩn thận với một niềm xót thương như người thân trong gia đình

** Tâm hồn:*

- Dễ xúc cảm, nhiều mơ ước, hay mơ mộng: Trận mưa đá đột ngột giữa Trường Sơn đã làm sống dậy kỉ niệm ngọt ngào của tuổi ấu thơ...
- Vô cùng nữ tính, thích làm đẹp cho cuộc sống của mình: thêu thùa, trang điểm dù là nơi chiến trường khói lửa.
- Lạc quan yêu đời: trong hang vắng vang lên tiếng hát của ba cô gái. Họ mang vào Trường Sơn cả tuổi thanh xuân với biết bao nhiêu mơ ước, khát vọng...
- Chiến tranh không thể cướp đi niềm tin yêu cuộc sống, niềm lạc quan của những cô gái trẻ.

=> Họ tiêu biểu cho thế hệ trẻ Việt Nam trong cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước.

b. Những nét riêng

*** Nho:**

+ Tính trẻ con, đáng vẻ bé nhỏ, nhẹ nhàng “trông nó nhẹ, mát mẻ như một que kem trắng”.

+ Nho lại rất hồn nhiên, mộc mạc và mơ mộng: “đòi ăn kẹo”, khi bị thương nằm trong hang vẫn nhồm dậy xin mấy viên đá mưa.

+ Trong công việc: chiến đấu dũng cảm, hành động thật nhanh gọn: “Nho cuộn tròn cái gối, cất nhanh vào túi. Nho quay lưng lại chúng tôi, chụp cái mũ sắt lên đầu” ... Khi bị thương, Nho rất rần rởi, bản lĩnh. Cô chấp nhận vết thương như một điều tất yếu, không muốn để mọi người phải lo lắng cho mình.

*** Thao:**

+ Có vẻ từng trải hơn nhưng rất hay làm dáng.

+ Có những nét tính cách tương như mâu thuẫn nhau: chiến đấu dũng cảm, bình tĩnh nhưng lại rất sợ khi nhìn thấy máu và vết; rất thích chép bài hát nhưng lại chẳng bao giờ hát đúng nhạc và không thuộc trôi chảy bài nào.

→ Ở nhân vật này có sự kết hợp giữa cái nhút nhát, mềm yếu của một cô gái và cái bản lĩnh, quyết đoán của người chiến sĩ nơi lửa đạn.

*** Phương Định:**

+ **Tâm hồn trong sáng:**

- Hay nhớ về những kỉ niệm → làm dịu mát tâm hồn trong hoàn cảnh khốc liệt của chiến tranh

- Vào chiến trường đã ba năm, quen với những thử thách và nguy hiểm, hàng ngày giáp mặt với cái chết, nhưng ở cô vẫn không mất đi sự hồn nhiên, trong sáng và những ước mơ về tương lai.

- Quan tâm đến hình thức, tự đánh giá mình là một cô gái khá, hai bím tóc dày, một cái cổ cao, kiêu hãnh như đài hoa loa kèn...; nhưng không hay biểu lộ tình cảm giữa đám đông.

- Luôn tìm thấy sự thú vị trong công việc đầy nguy hiểm: “Việc nào cũng có cái thú của nó, có ở đâu như thế này không...”

- Hồn nhiên, yêu đời: thích hát, thuộc rất nhiều bài hát, thích bịa lời cho những điệu nhạc: “Tôi thích dân ca quan họ, mềm mại, dịu dàng, thích Ca-chiu-sa của

Hồng quân Liên Xô” → Một sở thích rất thanh lịch, phản ánh vốn văn hóa, hiểu biết của một cô gái có học vấn.

- Nhạy cảm, mộng mơ: một cơn mưa đá → sống dậy cả kí ức tuổi thơ với biết bao hình ảnh thân thương của gia đình và thành phố quê hương.

- Thương yêu, quan tâm tới những người đồng đội của mình (cảm phục các chiến sĩ trên tuyến đường Trường Sơn, lo lắng cho đồng đội khi họ đi phá bom, chăm sóc khi Nho bị thương, hiểu tâm trạng lo lắng của chị Thao)

+ **Phẩm chất anh hùng:**

- Tinh thần trách nhiệm với công việc:

+ Nhận nhiệm vụ phá bom đầy nguy hiểm như một nhiệm vụ quen thuộc hằng ngày.

+ Bị thương nhưng không vào viện vì sợ ảnh hưởng đến công việc

- Dũng cảm, gan dạ:

+ Kể về công việc nguy hiểm một cách hài hước

+ Sẵn sàng nhận nhiệm vụ phá bom bất cứ lúc nào

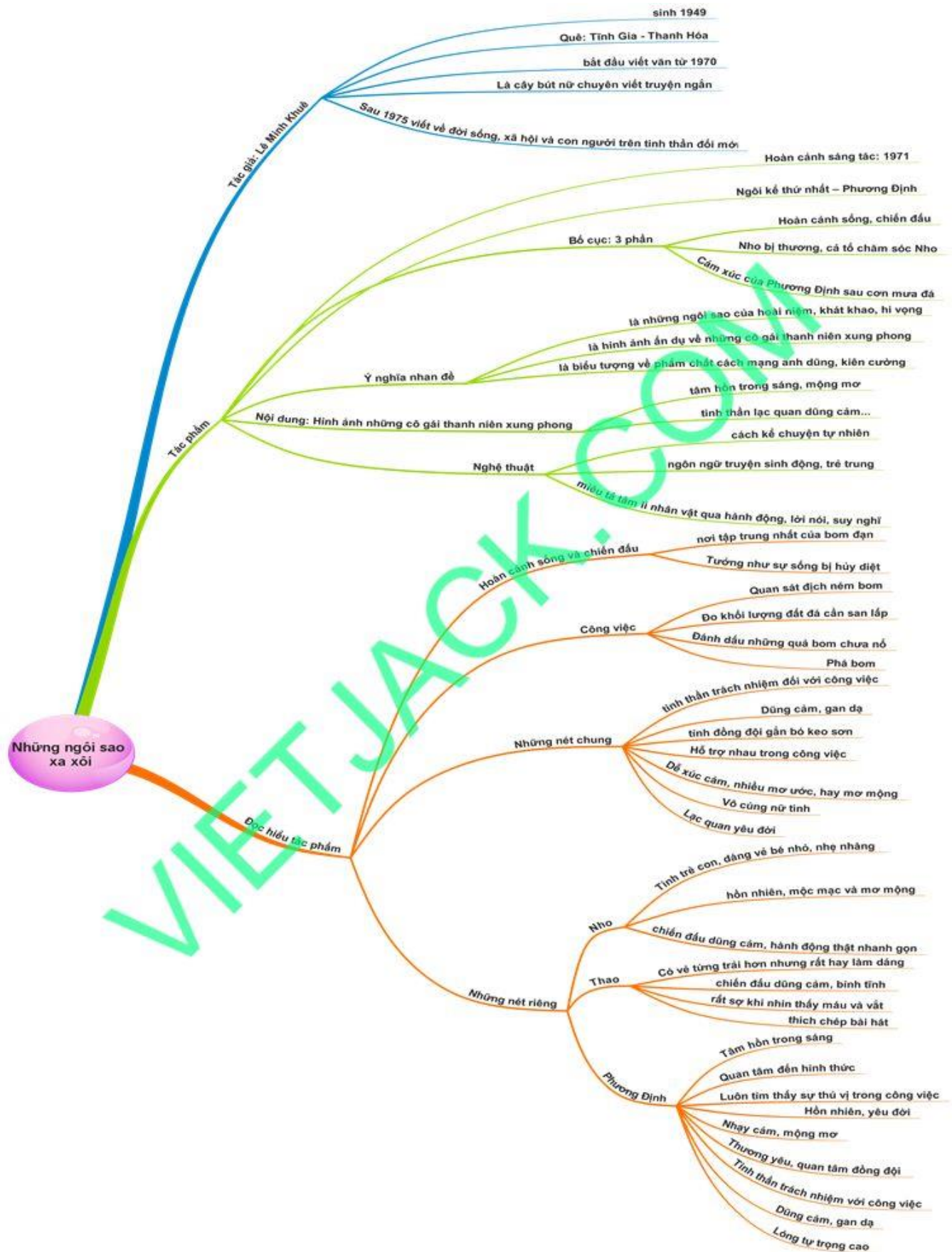
- Lòng tự trọng cao: cô không đi khom khi có thể cứ đường hoàng mà bước tới, bình tĩnh, tự tin thực hiện từng thao tác phá bom, chạy đua với thời gian để hoàn thành nhiệm vụ.

→ Thế giới nội tâm phong phú trong sáng nhưng không phức tạp. Sự khốc liệt của chiến tranh đã tôi luyện tâm hồn nhạy cảm thành bản lĩnh kiên cường của người chiến sĩ.

=> Phương Định là hình ảnh tiêu biểu cho thế hệ trẻ Việt Nam thời chống Mỹ cứu nước.

=> Đó là những cô gái sống thật giản dị, hồn nhiên, yêu đời có tâm hồn trong sáng và là những chiến sĩ phá bom dũng cảm. Họ tiêu biểu cho thế hệ trẻ Việt Nam trong cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước.

D. Sơ đồ tư duy

E. Bài văn mẫu phân tích tác phẩm

Từ lâu, hình ảnh những cô gái thanh niên xung phong đã đi vào thi ca, nhạc họa nuôi một nguồn cảm hứng dồi dào, bất tận. Ta có thể kể đến bài thơ "Gửi em cô gái thanh niên xung phong" của nhà thơ Phạm Tiến Duật hay bài hát "Cô gái mở đường" của cố nhạc sĩ Xuân Giao...

Và cũng góp một tiếng nói riêng, tiếng nói của một thanh niên xung phong trên tuyến đường Trường Sơn vào đề tài này, Lê Minh Khuê với truyện ngắn "Những ngôi sao xa xôi" đã khắc họa thành công hình ảnh những cô gái xung phong phá bom, mở đường thật chân thực: hồn nhiên, trong sáng, giàu mộng ước, lạc quan, yêu đời và rất dũng cảm, mạnh mẽ trong chiến đấu. Tác phẩm là "đứa con tinh thần" đầu tiên của nhà văn, được viết vào năm 1971, trong cuộc kháng chiến chống Mĩ của dân tộc đang diễn ra rất ác liệt.

Sức hấp dẫn của thiên truyện không chỉ dừng lại ở việc phản ánh chân thực cuộc sống chiến đấu đầy khốc liệt của các cô gái thanh niên xung phong ở tuyến đường Trường Sơn mà truyện còn lôi cuốn người đọc ở nghệ thuật trần thuật và miêu tả tâm lí nhân vật độc đáo của Lê Minh Khuê. Nhà văn đã rất khéo léo trong việc lựa chọn ngôi kể cho truyện ngắn của mình: ngôi thứ nhất qua nhân vật Phương Định.

Điều này có tác dụng làm cho thế giới nội tâm với những ấn tượng, hồi tưởng của nhân vật hiện lên thật phong phú, đậm nét. Đồng thời, cách chọn ngôi kể qua một cô gái trẻ hồn nhiên, nhạy cảm, trong sáng và lại là người trong cuộc không chỉ làm cho câu chuyện trở nên khách quan, chân thực mà còn khiến cho câu chuyện mang một giọng điệu sôi nổi, đầy nữ tính.

Trước hết, truyện ngắn "Những ngôi sao xa xôi", Lê Minh Khuê đã phản ánh một cách chân thực cuộc sống và chiến đấu hết sức gian khổ, hiểm nguy nơi chiến trường đầy bom rơi đạn nổ. Đó là câu chuyện về ba nữ thanh niên trẻ xung phong, sống ở dưới chân một trọng điểm trên tuyến đường Trường Sơn tạo thành tổ trinh sát mặt đường. Họ gồm: Thao, Nho và Phương Định, với nhiệm vụ quan sát địch ném bom, đo khối lượng đất đá để lấp hố bom, đánh dấu các vị trí có bom chưa nổ và phá bom.

Đây là một công việc vô cùng nguy hiểm, có thể đối diện với cái chết bất cứ lúc nào. Thậm chí, ở nơi cư trú của họ cũng luôn có sự rình rập của tử thần: "Chúng tôi ở trong một hang dưới chân cao điểm. Con đường đi qua trước cửa hang, kéo lên

đồi... đường bị đánh lở loét, màu đất đỏ, trắng lẫn lộn. Hai bên đường không có lá xanh. Chỉ có những thân cây bị tước khô cháy. Những cây nhiều rễ nằm lẫn lộn...".

Đó là một hiện thực tàn khốc của chiến tranh, của sự tàn phá khủng khiếp khi mà màu xanh của cây cỏ tự nhiên cũng không thể sống nổi. Vì thế, sự che chắn giản đơn của thiên nhiên như là ngụy trang để bảo vệ mạng sống của họ cũng không có được. Trước mắt người đọc là cảnh tượng của hoang phế, trần trụi, ảm đạm chết chóc, tang thương. Không dừng lại ở đó, khi làm nhiệm vụ họ phải chạy trên cao điểm giữa cái nắng chói chang, phơi mình giữa trọng điểm bắn phá của máy bay định.

Vì thế, "Chúng tôi bị bom vùi luôn. Có khi bò trên cao điểm, về chỉ thấy hai con mắt lấp lánh. Cười thì hàm răng lóc lên khuôn mặt nhem nhuốc [...] thần kinh căng như chảo, tim đập bất chấp cả nhịp điệu, chân chạy mà vẫn biết rằng khắp xung quanh có nhiều quả bom chưa nổ. Có thể nổ bây giờ, có thể chốc nữa. Nhưng nhất định sẽ nổ...". Lê Minh Khuê tiếp tục lia ống kính quay chậm vào một lần phá bom của Phương Định, tái hiện thật chân thực, tinh tế cảnh tượng kinh khủng đó.

Mặc dù đã rất nhiều lần phá bom, nhưng với Phương Định mỗi lần làm công việc này vẫn là một thử thách với thần kinh cho đến từng cảm giác: "Tôi dùng xẻng nhỏ đào đất dưới quả bom. Đất rắn. Những hòn sỏi theo tay tôi bay ra hai bên. Thình thoảng lưỡi xẻng chạm vào quả bom. Một tiếng động sắc đến gai người, cứa vào da thịt tôi. Tôi rùng mình và bỗng thấy tại sao mình làm chậm quá. Nhanh lên một tí! Vỏ quả bom nóng. Một dấu hiệu chẳng lành.

Hoặc là nóng từ bên trong quả bom. Hoặc là mặt trời nung nóng". Lời văn như dao nhọn, sắc lạnh đến rợn người, khiến người đọc như cảm giác đang trực tiếp trải nghiệm tham gia công việc phá bom cùng với nhân vật vậy! Tiếp đó là những giây phút chuẩn bị kích nổ trái bom: "Tôi cẩn thận bỏ gói thuốc mìn xuống cái hố đã đào, châm ngòi. Dây mìn dài, cong, mềm. Tôi khóa đất rồi chạy lại chỗ ẩn nấp của mình...".

Những giây phút đợi chờ tiếng nổ của quả bom thật căng thẳng, "tim tôi cũng đập không rõ", thậm chí cô còn nghĩ tới cái chết, nhưng đó là cái chết mờ nhạt, không cụ thể. Cái chính lúc này là "bom có nổ không? Không thì làm cách nào để châm mìn lần thứ hai? [...] nhưng quả bom nổ. Một thứ tiếng kì quái, đến vang óc.

Ngực tôi nhói, mắt cay xè... mùi thuốc bom buồn nôn... Mảnh bom xé không khí, lao và rít vô hình trên đầu"...

Quả là một cuộc chiến đấu không cân sức, nguy hiểm đầy ngoạn mục nhưng cô gái đã mạnh mẽ vượt qua. Đến đây, người đọc càng cảm nhận thấy sự tàn ác khốc liệt của chiến tranh bao nhiêu thì lại càng cảm phục tinh thần trách nhiệm trong công việc, lòng quả cảm vô song, sẵn sàng hi sinh vì tổ quốc, vì hòa bình của những cô gái thanh niên xung phong phá bom mở đường đến bấy nhiêu. Qua đó, chúng ta mới thấy hết được ý thức, trách nhiệm công dân cao độ của những con người anh hùng xả thân vì kháng chiến, cách mạng:

"Chúng tôi đã đi không tiếc đời mình

(Những tuổi hai mươi làm sao không tiếc)

Nhưng ai cũng tiếc tuổi hai mươi thì còn chi tổ quốc"

Tiếp đến, sự thành công của truyện ngắn "Những ngôi sao xa xôi" còn được thể hiện ở nghệ thuật xây dựng nhân vật, nhất là việc miêu tả tâm lí các nhân vật trong truyện. Điều này không chỉ được thể hiện ở việc tác giả khắc họa thái độ và trạng thái nhân vật trong mỗi lần làm nhiệm vụ phá bom, mà nữ nhà văn còn đặc biệt lách sâu vào trong mạch ngầm đời sống nội tâm của các cô gái thanh niên xung phong, làm hiện lên những vẻ đẹp tâm hồn thật sinh động, phong phú.

Đó là những nét đẹp chung của những cô gái trẻ như nhạy cảm, dễ xúc động, nhiều mộng mơ nhưng ở họ lại có những nét đẹp, sức hấp dẫn riêng của các cô gái ra đi từ đất Hà Thành mỹ lệ. Chị Thao là đội trưởng, người lớn tuổi nhất, luôn "cương quyết, táo bạo" và "bình tĩnh đến phát bực" trong mọi hoàn cảnh nhưng lại sợ nhìn thấy máu chảy và sợ vắt. Chị có sở thích là chép lại các bài hát, dù chẳng thuộc nhạc, giọng lại chua.

Nho thì ít tuổi hơn, trẻ trung, hồn nhiên "trông mát mẻ như một que kem trắng", lại thích nhai kẹo, tắm suối, dù biết là ở đó hay có bom nổ chậm... nhưng khi làm nhiệm vụ thì luôn tỉnh táo, mạnh mẽ, dũng cảm. Khi bị thương, Nho không hề rên la và không muốn mọi người xung quanh phải lo lắng: "Không chết đâu. Đơn vị đang làm đường kia mà. Việc gì phải khiến cho nhiều người lo lắng. Ô, cái bà này! Sao bà cứ cuống quýt lên vậy?".

Nhất là Phương Định, dưới ngòi bút của Lê Minh Khuê, cô hiện lên là một cô gái hồn nhiên, trẻ trung, lạc quan và giàu mơ ước về tương lai. Cô luôn tự hào, hãnh diện về vẻ đẹp ngoại hình của mình, khiến các anh lính phải ngả nghiêng, ngây ngất, luôn tìm cách để bắt chuyện, làm quen: "Tôi là con gái Hà Nội. Nói một cách khiêm tốn, tôi là một cô gái khá. Hai bím tóc dày, tương đối mềm, một cái cổ cao, kiêu hãnh như đài hoa loa kèn...".

Đặc biệt Phương Định luôn thích ngắm mình trong gương, nhất là ngắm đôi mắt. "Nó dài, màu nâu, hay nheo lại như chói nắng" và được các anh lái xe khen "Cô có cái nhìn sao mà xa xăm!". Vì thế, Phương Định luôn có ý thức giữ gìn hình tượng của mình trong mọi hoàn cảnh. Dù trong lúc đang phá bom, cảm thấy rất sợ nhưng cô "cảm thấy có ánh mắt các chiến sĩ dõi theo mình, tôi không sợ nữa. Tôi sẽ không đi khom. Các anh ấy không thích cái kiểu đi khom khi có thể cứ đàng hoàng mà bước tới". Cô có sở thích mê hát, "thường cứ thuộc một điệu nhạc nào đó rồi bịa ra lời mà hát...". Nhưng hình ảnh gây ấn tượng nhất trong lòng người đọc khi nói tới Phương Định là cảnh tượng cô bất ngờ gặp cơn mưa đá. "Tôi chạy vào, bỏ trên bàn tay đang xòe ra của Nho mấy viên đá nhỏ. Lại chạy ra, vui thích cuống cuồng". Để rồi sau những niềm vui con trẻ "say sưa, tràn đầy" là những nỗi nhớ da diết về người mẹ, cái cửa sổ ngôi nhà, những ngôi sao to trên bầu trời thành phố, là cây, là cái vòm nhà hát hoặc bà bán kem đẩy những chiếc xe chở đầy kem... Tất cả như vừa thực, vừa hư, cứ xoáy sâu vào trong tâm trí của Phương Định. Và tất cả điều đó đã trở thành hành trang trong tâm hồn, giúp họ có thể vượt qua sự tàn khốc của hiện thực chiến tranh, đốt lên trong lòng họ niềm tin yêu cuộc sống. Đó là những nét đẹp tâm hồn đầy nhân bản đáng quý, đáng trân trọng.

Đến đây, người đọc đã nhận ra vẻ đẹp nhan đề tác phẩm "Những ngôi sao xa xôi" của nhà văn. Đây là một nhan đề lãng mạn, hay, độc đáo. Hình ảnh những ngôi sao xa ấy đã được trở đi trở lại nhiều lần trong thiên truyện với nhiều ý nghĩa khác nhau. Đó là những ngôi sao trên mũ của người chiến sĩ, là những ngôi sao trên bầu trời thành phố, là những ngôi sao trong câu chuyện cổ tích nói về xứ sở thần tiên...

Và đặc biệt, những ngôi sao còn chất chứa biểu tượng cho những phẩm chất cách mạng sáng ngời, cho tâm hồn trong sáng, lạc quan, đầy mơ mộng của những

cô gái trẻ thanh niên xung phong luôn khao khát hướng tới một cuộc sống thanh bình, yên ả.

Khép lại "Những ngôi sao xa xôi", Lê Minh Khuê đã làm nổi bật lên chủ nghĩa anh hùng và vẻ đẹp tâm hồn của thế hệ trẻ Việt Nam trong hoàn cảnh chiến tranh. Mạnh mẽ, dũng cảm, bất khuất trong chiến đấu; hồn nhiên, tươi trẻ, lạc quan trong cuộc sống. Đọc xong câu chuyện, người đọc, nhất là những thế hệ trẻ mới thấy hết được vai trò, trách nhiệm của mình trong công cuộc xây dựng và bảo vệ đất nước quan trọng biết nhường nào.

VIETJACK.COM